

Presentació

La revista ENRAHONAR celebra aniversari. Quinze anys després de l'aparició del primer número arriba ara als vint-i-cinc. No es pot dir que sigui un llarg camí, però tampoc és insignificant per a una revista catalana de filosofia en un país amb a penes tradició. No ens pertoca a nosaltres de fer balanços ni judicis. Hi ha vint-i-cinc números disposats a passar l'examen de qualsevol que s'hi interessi. El que volem fer ara és una reafirmació de la nostra voluntat de futur. I de continuïtat amb el projecte inicial d'aquest instrument de comunicació entre els qui s'interessen en general per les coses de la filosofia i que té en el seu nom l'emblema més precís. En la presentació del primer número l'any 1981, l'enyorat Josep Calsamiglia, que en va ser el primer director, recordava la definició aristotèlica de l'home com a animal enraonador i definia els objectius d'aquesta revista no tant per la perdurabilitat de l'escrit, sinó per l'obertura de la paraula, per la possibilitat de donar lloc a nous enraonars, de desvetllar el diàleg i incitar-hi. El mot *enraonar*, afegia, en la mesura que proposa un vincle entre el diàleg i la racionalitat ens invita a evitar la xerrameca i la logorrea sense objectiu. El propòsit d'enraonar, assenyalava finalment amb mots maragallians, és que l'esperit no perdi el seu nord.

En la nova etapa que inicia ENRAHONAR volem ser més fidels encara als objectius fixats per Josep Calsamiglia. Aquesta revista és un fòrum per al diàleg entre les distintes tècniques d'investigació filosòfica. La filosofia és una tasca cooperativa de recerca de la veritat i del millor a través de la renovació del nostre vocabulari i l'argumentació. L'anàlisi filosòfica, la teoria crítica, el neoes-structuralisme, el pragmatisme o els enfocaments tradicionals i els filològics tenen tots aquí un lloc per a expressar-se i per a dialogar. I poden fer-ho en les llengües més properes i emprades per la comunitat internacional. Perquè del que es tracta és de comunicar-se, d'arribar com a més gent millor i de no adormir-se. Per dir-ho també amb mots maragallians, l'autèntic esperit filosòfic ha d'estar vigilant perquè el seu nord està en no caure seduït per la tranquil·la aigua mansa de cap port. L'instint de la filosofia és la inquietud.

Gerard Vilar